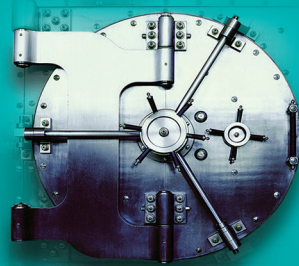

DAN BROWN

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ BESTSELLERS ΜΕ 200.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΕ 56 ΓΛΩΣΣΕΣ

Ψηφιακό ΟΧΥΡΟ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: DIGITAL FORTRESS

Από τις Εκδόσεις St. Martins, Νέα Υόρκη 1998

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ψηφιακό οχυρό**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Dan Brown

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μπαρουξής

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Henry Steadman (www.henrysteadman.com)

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχιά

© Dan Brown, 1998

Published by arrangement with St. Martin's Press.

All rights reserved.

© Φωτογραφιών εξωφύλλου:

www.henrysteadman.com & Getty Images

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λιβάνη, 2005

Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2324-1

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2325-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

DAN
BROWN

Ψηφιακό
ΟΧΥΡΟ

*Μετάφραση:
Γιώργος Μπαρουξής*

**ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

Inferno, 2013, μτφρ. Χρήστος Καψάλης
Το χαμένο σύμβολο, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Κώδικας Da Vinci, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Άγγελοι και δαίμονες, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Αρχτική παγίδα, 2014, μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής
Κώδικας Da Vinci (για νέους), 2016, μτφρ. Χρήστος Καψάλης
Origin, 2017, μτφρ. Χρήστος Καψάλης

Για τους γονείς μου... τους μέντορες και ήρωές μου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ
ΣΕΒΙΛΗ, ΙΣΠΑΝΙΑ
11:00 π.μ.

Λένε ότι μπροστά στον θάνατο όλα ξεκαθαρίζουν, και ο Ενσεί Τακάντο ήξερε τώρα ότι αυτό ήταν αλήθεια. Καθώς έπεφτε κάτω σφίγγοντας το στήθος του από τον πόνο, συνειδητοποίησε πόσο φρικτό ήταν το λάθος του.

Εμφανίστηκαν κάποιοι, στάθηκαν από πάνω του προσπαθώντας να βοηθήσουν. Αλλά ο Τακάντο δεν ήθελε βοήθεια – ήταν πολύ αργά για.

Τρέμοντας, σήκωσε το αριστερό του χέρι και άπλωσε τα δάχτυλά του. *Κοιτάξτε το χέρι μου!* Τα πρόσωπα γύρω του κοίταζαν, αλλά έβλεπε ότι δεν καταλάβαιναν.

Στο δάχτυλό του είχε ένα σκαλισμένο χρυσό δαχτυλίδι. Για μια στιγμή, τα χαραγμένα γράμματα γυάλισαν κάτω από τον ανδαλουσιανό ήλιο. Ο Ενσεί Τακάντο ήξερε ότι αυτό ήταν το τελευταίο φως που θα έβλεπε ποτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ηταν οι δυο τους πάνω στα βουνά, στην αγαπημένη τους πανσιόν. Ο Ντέιβιντ ήταν όρθιος δίπλα στο κρεβάτι και της χαμογελούσε. «Λοιπόν, τι λες, ομορφιά μου; Θα με παντρευτείς;»

Κοιτώντας τον από εκεί που ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι με τον ουρανό, ήξερε ότι αυτός ήταν ο άντρας της ζωής της. Για πάντα. Καθώς κοίταζε τα σκουροπράσινα μάτια του, κάπου μακριά άρχισε να χτυπά ένα εκκωφαντικό κουδούνι. Τον τραβούσε μακριά της. Άπλωσε να τον πιάσει, αλλά τα χέρια της βρήκαν μόνο τον άδειο αέρα.

Το κουδούνισμα του τηλεφώνου έβγαλε τελείως τη Σούζαν Φλέτσερ από το όνειρο που έβλεπε. Ανακάθισε στο κρεβάτι με μια ξαφνιασμένη πνιχτή κραυγή κι έψαξε στα τυφλά για το ακουστικό. «Εμπρός;»

«Σούζαν, Ντέιβιντ. Σε ξύπνησα;»

Η Σούζαν χαμογέλασε και ξάπλωσε πάλι. «Μόλις σε έβλεπα στον ύπνο μου. Έλα από δω να παίξουμε».

Αυτός γέλασε. «Είναι ακόμη σκοτεινά έξω».

«Μμμ». Η Σούζαν άφησε ένα αισθησιακό βογκητό. «Τότε πρέπει σίγουρα να 'ρθεις να παίξουμε. Μετά μπορούμε να κοιμηθούμε λίγο, πριν ξεκινήσουμε για τον βορρά».

Ο Ντέιβιντ έβγαλε έναν εκνευρισμένο αναστεναγμό. «Γι' αυτό σου τηλεφωνώ. Για το ταξίδι μας. Πρέπει να το αναβάλω».

Η Σούζαν ξαφνικά ξύπνησε εντελώς. «Τι!»

«Λυπάμαι. Πρέπει να λείψω. Θα γυρίσω αύριο. Μπορούμε να φύγουμε πρωί πρωί. Θα έχουμε δύο μέρες».

«Μα έχω κλείσει δωμάτια», είπε η Σούζαν πληγωμένη. «Έκλεισα το παλιό μας δωμάτιο στο Στόουν Μάνορ».

«Το ξέρω, αλλά...»

«Απόψε υποτίθεται θα ήταν ξεχωριστή βραδιά, θα γιορτάζαμε τους έξι μήνες μας. Το θυμάσαι ότι είμαστε αρραβωνιασμένοι, έτσι δεν είναι;»

«Σούζαν». Αναστέναξε. «Πραγματικά δεν μπορώ να σου μιλήσω τώρα, έχουν ένα αμάξι και με περιμένει. Θα σε πάρω από το αεροπλάνο και θα σου τα εξηγήσω όλα».

«*Το αεροπλάνο;*» επανέλαβε η Σούζαν. «Τι συμβαίνει; Γιατί το πανεπιστήμιο να...»

«Δεν είναι το πανεπιστήμιο. Θα σου τηλεφωνήσω αργότερα και θα σου εξηγήσω. Τώρα πρέπει να φύγω. Με φωνάζουν. Θα σε πάρω. Σ' το υπόσχομαι».

«Ντέιβιντ!» φώναξε η Σούζαν. «Τι...»

Αλλά ήταν αργά. Ο Ντέιβιντ είχε κλείσει.

Η Σούζαν Φλέτσερ έμεινε ξύπνια ώρες, περιμένοντας. Το τηλέφωνο δε χτύπησε ποτέ.

Αργότερα εκείνο το απόγευμα η Σούζαν καθόταν απογοητευμένη μέσα στην μπανιέρα. Βούλιαξε μέσα στο νερό και στους αφρούς προσπαθώντας να ξεχάσει το Στόουν Μάνορ και τα Βουνά Σμούκι. *Πού μπορεί να είναι; αναρωπιόταν. Γιατί δεν τηλεφώνησε;*

Σιγά σιγά το νερό γύρω της έγινε από καυτό χλιαρό και τελικά κρύο. Ετοιμαζόταν να βγει, όταν χτύπησε το ασύρματο τηλέφωνο. Η Σούζαν πετάχτηκε πάνω ρίχνοντας νερά στο δάπεδο κι άρπαξε τη συσκευή που είχε αφήσει στον νιπτήρα.

«Ντέιβιντ;»

«Στράθμορ», απάντησε μια φωνή.

Οι ώμοι της κρέμασαν. «Α». Δεν μπόρεσε να κρύψει την απογοήτευσή της. «Καλησπέρα, κύριε υποδιευθυντά».

«Ήλιπες για κάποιον νεότερο;» Η φωνή του ακούστηκε γελαστή.

«Όχι, κύριε υποδιευθυντά», είπε η Σούζαν ντροπιασμένη. «Δεν είναι...»

«Και βέβαια είναι». Ο Στράθμορ γέλασε. «Ο Ντέιβιντ Μπέκερ είναι καλός τύπος. Κοίτα μην τον χάσεις».

«Ευχαριστώ, κύριε υποδιευθυντά».

Η φωνή του διοικητή έγινε αυστηρή ξαφνικά. «Σουζαν, σου τηλεφωνώ γιατί σε χρειάζομαι εδώ. Αμέσως».

Η Σουζαν προσπάθησε να συγκεντρωθεί. «Είναι Σάββατο, κύριε υποδιευθυντά. Συνήθως δεν...»

«Το ξέρω», της απάντησε ήρεμα. «Είναι κατάσταση έκτακτης ανάγκης».

Η Σουζαν ανακάθισε. *Έκτακτης ανάγκης; Δεν είχε ξανακούσει ποτέ αυτές τις λέξεις από το στόμα του Στράθμορ. Κατάσταση έκτακτης ανάγκης; Στο Κρυπτογραφικό Τμήμα; Αδύνατο να φανταστεί τι θα μπορούσε να είναι.* «Μ-μάλιστα, κύριε υποδιευθυντά». Έκανε μια παύση. «Θα έρθω όσο πιο γρήγορα μπορώ».

«Κι ακόμη πιο γρήγορα», είπε ο Στράθμορ και το έκλεισε.

Η Σουζαν Φλέτσερ στεκόταν τυλιγμένη σε μια πετσέτα, στάζοντας πάνω στα καλοδιπλωμένα ρούχα που είχε ξεχωρίσει το προηγούμενο βράδυ – σορτς πεζοπορίας, ένα πουλόβερ για τα κρύα βράδια του βουνού και τα καινούργια εσώρουχα που είχε αγοράσει για τις νύχτες. Απογοητευμένη, πήγε στην ντουλάπα της για να πάρει μια καθαρή μπλούζα και μια φούστα. *Κατάσταση έκτακτης ανάγκης; Στο Κρυπτογραφικό Τμήμα;*

Καθώς κατέβαινε κάτω, αναρωτήθηκε αν θα μπορούσε να γίνει χειρότερη αυτή η μέρα.

Σε λίγο θα το διαπίστωνε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Τριάντα χιλιάδες πόδια πάνω από έναν απόλυτα ήρεμο ωκεανό, ο Ντέιβιντ Μπέκερ κοίταζε θλιμμένος από το μικρό οβάλ παράθυρο του Λίαρτζετ 60. Του είχαν πει ότι το τηλέφωνο του αεροπλάνου δε λειτουργούσε, και δεν είχε βρει την ευκαιρία να τηλεφωνήσει στη Σούζαν.

«Τι κάνω εδώ;» μουρμούρισε μόνος του. Όμως η απάντηση ήταν απλή. Υπήρχαν άνθρωποι στους οποίους δεν μπορούσες να πεις όχι.

«Κύριε Μπέκερ», ακούστηκε από τα ηχεία της αίθουσας. «Φτάνομε σε μισή ώρα».

Ο Μπέκερ κατένευσε σκυθρωπός. *Υπέροχα*. Κατέβασε το στόρι του παραθύρου και προσπάθησε να κοιμηθεί. Αλλά σκεφτόταν συνέχεια τη Σούζαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το Βόλβο της Σούζαν σταμάτησε στη σκιά του τρίμετρου φράχτη από αγκαθωτό συρματόπλεγμα. Ένας νεαρός φρουρός ακούμπησε το χέρι του στην οροφή του αυτοκινήτου.

«Ταυτότητα, παρακαλώ».

Η Σούζαν του την έδωσε και περίμενε για τον συνηθισμένο έλεγχο του μισού λεπτού. Ο φύλακας πέρασε την κάρτα της από τον σαρωτή. Μετά την κοίταξε. «Ευχαριστώ, κυρία Φλέτσερ». Έκανε ένα αδιόρατο νεύμα και η πύλη άνοιξε.

Ένα χιλιόμετρο πιο κάτω η Σούζαν επανέλαβε την ίδια διαδικασία σε έναν εξίσου επιβλητικό ηλεκτροφόρο φράχτη. *Ελάτε παιδιά... Έχω περάσει από δω ένα εκατομμύριο φορές.*

Καθώς πλησίαζε το τελικό σημείο ελέγχου, ένας γεροδεμένος φρουρός με δύο εκπαιδευμένα σκυλιά και αυτόματο κοίταξε τον αριθμό κυκλοφορίας του αυτοκινήτου της και της έκανε νόημα να περάσει. Ακολούθησε την Κανάνι Ρούντ για άλλα διακόσια πενήντα μέτρα και σταμάτησε στο πάρκινγκ εργαζομένων Γ. *Απίστευτο, σκέφτηκε. Με είκοσι έξι χιλιάδες υπαλλήλους και προϋπολογισμό δώδεκα δισεκατομμυρίων δολαρίων, θα περίμενε κανείς να μπορούν να βγάλουν το Σαββατοκύριακο χωρίς εμένα. Πάρακαρε το αμάξι στη θέση της κι έσβησε τη μηχανή.*

Αφού διέσχισε τον κήπο και μπήκε στο κυρίως κτίριο, πέρασε δύο ακόμη εσωτερικά σημεία ελέγχου και τελικά έφτασε σε ένα κλειστό τούνελ χωρίς παράθυρα, που οδηγούσε στη νέα πτέρυγα. Ένας θάλαμος σάρωσης φωνής τής έκλεινε τον δρόμο.

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (NSA)
ΤΜΗΜΑ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΜΟΝΟ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Ο οπλισμένος φρουρός την κοίταξε. «Καλησπέρα, κυρία Φλέτσερ».

Η Σούζαν χαμογέλασε κουρασμένα. «Γεια σου, Τζον».

«Δε σας περίμενα σήμερα».

«Ναι. Ούτε κι εγώ περίμενα να 'ρθω». Η Σούζαν έσκυψε κοντά στο παραβολικό μικρόφωνο. «Σούζαν Φλέτσερ», είπε καθαρά. Το κομπιούτερ επιβεβαίωσε αμέσως τις συγκεντρώσεις συχνοτήτων της φωνής της, και η πόρτα άνοιξε με ένα κλικ. Μπήκε μέσα.

Ο φρουρός θαύμασε τη Σούζαν καθώς άρχισε να απομακρύνεται στο τσιμεντένιο τούνελ. Είχε προσέξει ότι τα δυνατά καστανά μάτια της έδειχναν απόμακρα σήμερα, αλλά τα μάγουλά της ήταν φρέσκα και ροδαλά και τα πυρόξανθα μαλλιά της έδειχναν πρόσφατα στεγνωμένα με το πιστολάκι. Την ακολουθούσε ένα αμυδρό άρωμα παιδικής πούδρας. Κοίταξε το λεπτό της σώμα, τη λευκή μπλούζα κάτω από την οποία μόλις διακρινόταν το σουτιέν, την μπεζ φούστα ως τα γόνατα και μετά τις γάμπες της... Οι γάμπες της Σούζαν Φλέτσερ...

Δύσκολο να φανταστείς ότι στηρίζουν ένα μυαλό με IQ 170, σκέφτηκε.

Την κοίταζε για πολλή ώρα και τελικά κούνησε το κεφάλι μόλις η Σούζαν χάθηκε στο βάθος του τούνελ.

Η Σούζαν έφτασε στο τέλος του τούνελ, όπου της έκλεινε τον δρόμο μια κυκλική πόρτα θησαυροφυλακίου. Τα τεράστια γράμματα πάνω της έγραφαν: ΤΜΗΜΑ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ανασπενάζοντας, έβαλε το χέρι της μέσα στην εσοχή με το πληκτρολόγιο και έγραψε τον πενταψήφιο κωδικό της. Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα η ασάλινη πόρτα των δώδεκα τόνων άρχι-

σε να ανοίγει. Η Σούζαν προσπάθησε να συγκεντρωθεί, αλλά η σκέψη της γύριζε συνέχεια σ' αυτόν.

Ντέιβιντ Μπέκερ. Ο μοναδικός άντρας που είχε αγαπήσει ποτέ. Ο νεότερος καθηγητής του Πανεπιστημίου Τζόρτζταουν, λαμπρός ειδικός ξένων γλωσσών, ουσιαστικά μια διασημότητα στον ακαδημαϊκό κόσμο. Γεννημένος με φωτογραφική μνήμη και μια μεγάλη αγάπη για τις γλώσσες, είχε μάθει έξι ασιατικές διαλέκτους, καθώς και ισπανικά, γαλλικά και ιταλικά. Οι πανεπιστημιακές διαλέξεις του για την ετυμολογία και τη γλωσσολογία είχαν θέσεις μόνο για όρθιους, και πάντα έμενε στην αίθουσα μέχρι αργά για να απαντήσει στο μπαράζ των ερωτήσεων. Μιλούσε με κύρος και ενθουσιασμό, δείχνοντας να μην αντιλαμβάνεται καν τα βλέμματα λατρείας που του έριχναν οι γοητευμένες φοιτήτριες.

Ο Μπέκερ ήταν μελαχρινός, με τραχύ πρόσωπο, διαπεραστικά πράσινα μάτια και κοφτερό μυαλό. Τριανταπεντάρης, αν και έδειχνε πιο νέος. Το δυνατό σαγόνι και τα έντονα χαρακτηριστικά του θύμιζαν στη Σούζαν σκαλισμένο μάρμαρο. Ήταν πάνω από ένα ογδόντα πέντε, αλλά κατάφερε να κινείται στο γήπεδο του σκουός με μια ταχύτητα ακατανόητη για τους αντιπάλους του. Και αφού τους νικούσε κατά κράτος, δροσιζόταν βάζοντας το κεφάλι του κάτω από κάποιον ψύκτη νερού και μουσκεύοντας τα πυκνά μαύρα μαλλιά του. Μετά, στάζοντας ακόμη, κερνούσε τον αντίπαλό του μια γρανίτα κι ένα μπείγκελ.

Ο μισθός του Ντέιβιντ στο πανεπιστήμιο ήταν χαμηλός, όπως και όλων των νεαρών καθηγητών. Έτσι, πότε πότε, όταν ήθελε να ανανεώσει τη συνδρομή του στη λέσχη σκουός ή να περάσει καινούργιες χορδές στην παλιά του ρακέτα, έβγαζε πρόσθετα χρήματα κάνοντας μεταφράσεις για κυβερνητικές υπηρεσίες μέσα και γύρω από την Ουάσινγκτον. Σε μία από αυτές τις δουλειές γνώρισε τη Σούζαν.

Ήταν ένα κρύο πρωινό στις φθινοπωρινές διακοπές, όταν ο Μπέκερ επέστρεψε από το πρωινό του τζόκινγκ στο τριάρι όπου έμενε στο πανεπιστήμιο και βρήκε το φωτάκι του τηλεφωνητή να αναβοσβήνει. Καθώς έπινε την πορτοκαλάδα του, άκουσε το μήνυμα. Έμοιαζε με πολλά από τα μηνύματα που είχε λάβει στο παρελθόν – μια κυβερνητική υπηρεσία ζητούσε τις μεταφρασι-

κές του υπηρεσίες για μερικές ώρες αργότερα εκείνο το πρωί. Το μόνο παράξενο ήταν ότι ο Μπέκερ δεν είχε ξανακούσει ποτέ του αυτή την υπηρεσία.

Τηλεφώνησε σε μερικούς συναδέλφους για να πάρει πληροφορίες. «Λέγεται Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας», είπε.

Η απάντηση ήταν παντού η ίδια. «Θες να πεις το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας».

Ο Μπέκερ τσέκαρε το μήνυμα. «Όχι. Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας. NSA».

«Δεν την έχω ξανακούσει».

Τσέκαρε τον κατάλογο των κυβερνητικών υπηρεσιών και δεν τη βρήκε ούτε εκεί. Απορημένος, τηλεφώνησε σε έναν από τους παλιούς συμπαίκτες του στο σκουός, έναν πρώην πολιτικό αναλυτή που είχε γίνει ερευνητής στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου. Σοκαρίστηκε από την εξήγηση του φίλου του.

Η NSA όχι μόνο υπήρχε, αλλά θεωρούνταν μία από τις σημαντικότερες κυβερνητικές οργανώσεις στον κόσμο. Συγκέντρωνε ηλεκτρονικές πληροφορίες σε παγκόσμιο επίπεδο και προστάτευε τις απόρρητες πληροφορίες της χώρας για περισσότερο από μισό αιώνα. Μόνο το 3% των Αμερικανών γνώριζαν την ύπαρξή της.

«Είναι η πιο μυστική από όλες τις μυστικές υπηρεσίες», του είπε ο φίλος του.

Με ένα μείγμα ανησυχίας και περιέργειας, ο Μπέκερ δέχτηκε την προσφορά της μυστηριώδους υπηρεσίας. Έκανε με το αμάξι το ταξίδι των εξήντα χιλιομέτρων μέχρι το αρχηγείο της, μια έκταση τριακοσίων πενήντα στρεμμάτων διακριτικά κρυμμένη στους δασωμένους λόφους του Φορτ Μιντ στο Μέριλαντ. Αφού πέρασε αμέτρητους ελέγχους ασφαλείας, και του έβγαλαν ένα ολογραφικό πάσο επισκέπτη έξι ωρών, τον συνόδευσαν σε ένα πολυτελές κτίριο όπου του είπαν ότι θα πρόσφερε «τυφλή υποστήριξη» στο Τμήμα Κρυπτογραφίας, μια επίλεκτη ομάδα από μαθηματικές ιδιοφυΐες, τους αποκρυπτογράφους.

Επί μία ώρα, οι αποκρυπτογράφοι έδειχναν να μην έχουν αντιληφθεί καν την παρουσία του Μπέκερ. Τριγύριζαν γύρω από ένα τεράστιο τραπέζι και χρησιμοποιούσαν όρους που ο Μπέκερ δεν είχε ξανακούσει ποτέ. Μιλούσαν για κρυπτογραφικούς αλγόριθ-

μους ροής, για αυτοαποδεκατιζόμενες γεννήτριες, για παραλλαγές σακιδίου, για πρωτόκολλα μηδενικής γνώσης, για σημεία μοναδικότητας. Ο Μπέκερ παρακολουθούσε χαμένος. Έγραφαν σύμβολα σε μιλιμετρέ χαρτί, μελετούσαν εκτυπωμένα στοιχεία, και επέστρεφαν συνεχώς σε έναν κυκλώνα από σύμβολα που πρόβαλλαν σε μια οθόνη.

```
JHdja3jKHDhmado/ertwtjlw+jgj328  
5jhalsfnHKhhhfaf0hhdgaf/fj37we  
ohi93450s9djfd2h/HHrtyFHLf89303  
95jspjf2j0890lhj98yhfi080ewrt03  
joj845h0roq+jt0eu4tqefqe//oujw  
08UY0IH0934jtpwfiajer09qu4jr9gu  
ivjP$duw4h95pe8rtugv3p4e/ikkc  
mffuerhfgv0q394ikjrmg+unhvs9oer  
irk/0956y7u0poikl0jp9f8760qwerqi
```

Τελικά, κάποιος από τους αποκρυπτογράφους τού εξήγησε αυτό που ο Μπέκερ είχε συμπεράνει ήδη. Το ακατανόητο κείμενο ήταν κώδικας, ή κρυπτογράφημα, ομάδες από αριθμούς και γράμματα που αντιπροσώπευαν κρυπτογραφημένες λέξεις. Η δουλειά των αποκρυπτογράφων ήταν να μελετήσουν τον κώδικα και να βρουν ποιο ήταν το αρχικό κείμενο – το «καθαρό» κείμενο, όπως το ονόμαζαν. Η NSA είχε καλέσει τον Μπέκερ επειδή υποψιάζονταν ότι το αρχικό μήνυμα ήταν γραμμένο σε κινέζικα των Μανδαρίνων, κι αυτός έπρεπε να μεταφράζει τα σύμβολα καθώς τα αποκρυπτογραφούσαν.

Επί δύο ώρες ο Μπέκερ μετέφραζε μια ατελείωτη ροή από σύμβολα των Μανδαρίνων. Όμως κάθε φορά που τους έδινε μια μετάφραση, οι αποκρυπτογράφοι κουνούσαν απελπισμένοι το κεφάλι. Το κείμενο δεν έβγαζε νόημα. Προσπαθώντας να βοηθήσει, ο Μπέκερ τους είπε ότι οι χαρακτήρες που του είχαν δείξει είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό – ανήκαν επίσης στη γλώσσα Κάντζι. Αμέσως οι συζητήσεις μέσα στο δωμάτιο σταμάτησαν. Ο επικεφαλής, ένας ψιλόλιγνος τύπος που κάπνιζε ασταμάτητα, ο Μοράντ, κοίταξε κατάπληκτος τον Μπέκερ.

«Θες να πεις ότι αυτά τα σύμβολα έχουν πολλαπλά νοήματα;»

Ο Μπέκερ κατένευσε, και τους εξήγησε ότι τα Κάντζι ήταν ένα σύστημα γραφής της ιαπωνικής γλώσσας που βασιζόταν σε τροποποιημένους κινέζικους χαρακτήρες. Μέχρι τώρα τους έδινε τη σημασία τους στη γλώσσα των Μανδαρινίων, γιατί αυτό του είχαν ζητήσει.

«Χριστέ μου». Ο Μοράντ ξερόβηξε. «Ας δοκιμάσουμε τα Κάντζι».

Και τότε, ως διά μαγείας, το κομμάτι του παζλ ήρθαν στη θέση τους.

Οι αποκρυπτογράφοι εντυπωσιάστηκαν, αλλά παρ' όλα αυτά έδιναν στον Μπέκερ να μεταφράζει τους χαρακτήρες σε τυχαία σειρά, και όχι όπως εμφανίζονταν στο κείμενο. «Είναι για τη δική σου ασφάλεια», του είπε ο Μοράντ. «Έτσι δε θα ξέρεις τι μεταφράζουμε».

Ο Μπέκερ γέλασε. Μετά πρόσεξε ότι κανείς άλλος δε γελούσε.

Όταν τελικά έσπασαν τον κώδικα, ο Μπέκερ δεν είχε ιδέα ποια σκοτεινά μυστικά είχε βοηθήσει να αποκαλυφθούν, αλλά ένα πράγμα ήταν σίγουρο – η NSA έπαιρνε πολύ σοβαρά την αποκρυπτογράφηση: η επιταγή στην τσέπη του Μπέκερ ξεπερνούσε έναν μηνιαίο μισθό του στο πανεπιστήμιο.

Πέρασε πάλι μια σειρά από σημεία ελέγχου και βγήκε στον κύριο διάδρομο, αλλά, καθώς ετοιμαζόταν να βγει έξω, ένας φρουρός που μιλούσε στο τηλέφωνο το έκλεισε και τον σταμάτησε. «Κύριε Μπέκερ, περιμένετε, παρακαλώ».

«Τι συμβαίνει;» Ο Μπέκερ δεν περίμενε να κρατήσει τόσο πολύ αυτή η δουλειά και φοβόταν ότι θα αργήσει για τον καθιερωμένο αγώνα σκουός που είχε κάθε Σάββατο απόγευμα.

«Η επικεφαλής του Τμήματος Κρυπτογραφίας θέλει να σας μιλήσει. Έρχεται».

«Η επικεφαλής;» Ο Μπέκερ γέλασε. Δεν είχε δει ούτε μία γυναίκα μέσα στην NSA ως τώρα.

«Σας είναι πρόβλημα αυτό;» ρώτησε μια γυναικεία φωνή πίσω του.

Ο Μπέκερ γύρισε και αισθάνθηκε το πρόσωπό του να κοκκινίζει. Κοίταξε την ταυτότητα πάνω στην μπλουζα της γυναίκας.

Η επικεφαλής του Τμήματος Κρυπτογραφίας της NSA δεν ήταν απλώς γυναίκα, ήταν όμορφη γυναίκα.

«Όχι», είπε. «Απλώς...»

«Σούζαν Φλέτσερ». Η γυναίκα χαμογέλασε απλώνοντας το λεπτό χέρι της.

Ο Μπέκερ το έσφιξε. «Ντέιβιντ Μπέκερ».

«Συγχαρητήρια, κύριε Μπέκερ. Έμαθα ότι κάνετε εξαιρετική δουλειά σήμερα. Μπορούμε να μιλήσουμε λίγο γι' αυτό το θέμα;»

Ο Μπέκερ δίστασε. «Βασικά, είμαι λίγο βιαστικός αυτή τη στιγμή». Ήλπιζε να μην του βγει σε κακό το ότι έδινε μια τέτοια απάντηση στην ισχυρότερη μυστική υπηρεσία του κόσμου, αλλά ο αγώνας σκουός άρχιζε σε σαράντα πέντε λεπτά, και είχε μια φήμη που έπρεπε να τη διατηρήσει: ο Ντέιβιντ Μπέκερ δεν αργούσε ποτέ στο σκουός – στο μάθημα ίσως, αλλά ποτέ στο σκουός.

«Δε θα σας κρατήσω πολύ». Η Σούζαν Φλέτσερ χαμογέλασε. «Από δω, παρακαλώ».

Δέκα λεπτά αργότερα, ο Μπέκερ ήταν στο ρεστοράν της NSA και απολάμβανε χυμό κράνμπερι και ψωμάκι ποπόβερ με την όμορφη επικεφαλής αποκρυπτογράφο της NSA, τη Σούζαν Φλέτσερ. Γρήγορα κατάλαβε ότι η υψηλή θέση της τριανταοχτάχρονης γυναίκας δεν ήταν τυχαία. Η Σούζαν ήταν μία από τις πιο εξυπνες γυναίκες που είχε γνωρίσει ποτέ. Καθώς συζητούσαν για κώδικες και αποκρυπτογραφήσεις, ο Μπέκερ έπιασε τον εαυτό του να δυσκολεύεται να την παρακολουθήσει, κάτι που ήταν μια νέα και συναρπαστική εμπειρία γι' αυτόν.

Μία ώρα αργότερα, αφού ο Μπέκερ είχε χάσει προφανώς το ματς του σκουός και η Σούζαν είχε αγνοήσει εν ψυχρώ τρεις κλήσεις στο ίντερκομ, δεν μπορούσαν παρά να βάλουν τα γέλια και οι δύο. Ήταν δύο πολύ αναλυτικά μυαλά, υποτίθεται απρόσβλητα από παράλογα ερωτικά ξεμυαλισμάτα, και όμως, όσο συζητούσαν περί γλωσσολογικής μορφολογίας και γεννήτριες ψευδοτυχαίων αριθμών, ένιωθαν και οι δύο σαν έφηβοι – πυροτεχνήματα παντού.

Η Σούζαν δεν έφτασε ποτέ στον πραγματικό λόγο για τον οποίο ήθελε να μιλήσει στον Ντέιβιντ Μπέκερ, να του προσφέρει δοκιμαστικά μια θέση στο Ασιατικό Τμήμα Κρυπτογραφίας. Από το πάθος με το οποίο μιλούσε ο νεαρός καθηγητής για τη δι-

δασκαλία, ήταν φανερό ότι δε θα άφηνε ποτέ το πανεπιστήμιο, έτσι η Σούζαν αποφάσισε να μην καταστρέψει την ατμόσφαιρα μιλώντας για επαγγελματικά θέματα. Ένωθε σαν κοριτσόπουλο πάλι, και δεν ήθελε να το χαλάσει για τίποτε αυτό. Και δεν το χάλασε.

Η σχέση τους προχώρησε αργά και ρομαντικά – κλεμμένες αποδράσεις όταν το επέτρεπε το πρόγραμμά τους, μεγάλοι περίπατοι στην πανεπιστημιούπολη του Τζόρτζταουν, καπουτσίνο αργά τη νύχτα στου Μερλούτι, μερικές φορές διαλέξεις και συναυλίες. Η Σούζαν γελούσε περισσότερο από κάθε άλλη φορά στη ζωή της. Δεν υπήρχε τίποτα που ο Ντέιβιντ να μην μπορεί να το μετατρέψει σε αστείο. Ήταν μια ευπρόσδεκτη εκτόνωση από την ένταση της δουλειάς της στην NSA.

Ένα κρύο φθινοπωρινό απόγευμα ήταν καθισμένοι στις κερκίδες και παρακολουθούσαν την ποδοσφαιρική ομάδα του Τζόρτζταουν να νικείται κατά κράτος από το Ράτγκερς.

«Πώς το είπαμε το σπορ που παίζεις;» τον πείραξε η Σούζαν. «Τσουκίνι;»*

Ο Μπέκερ βόγκηξε. «Όχι, το λένε σκουός».

Η Σούζαν τον κοίταξε με κουτό βλέμμα.

«Είναι σαν το τσουκίνι», της εξήγησε, «αλλά το γήπεδο είναι πιο μικρό».

Η Σούζαν τον έσπρωξε γελώντας.

Ο έξω αριστερά του Τζόρτζταουν έστειλε ένα κόρνερ απευθείας άουτ, και ο κόσμος γιουχάισε. Οι αμυντικοί έσπευσαν να γυρίσουν πίσω.

«Κι εσύ;» ρώτησε ο Μπέκερ. «Παίζεις κανένα σπορ;»

«Έχω μαύρη ζώνη στον διάδρομο».

Ο Μπέκερ έκανε μια γκριμάτσα. «Προτιμώ τα σπορ όπου μπορώ να νικήσω».

Η Σούζαν χαμογέλασε. «Μας αρέσει να νικάμε, ε;»

* Κολοκυθάκι. Η λέξη σκουός (squash) σημαίνει και κολοκύθι. (Σ.τ.Μ.)

Ο καλύτερος αμυντικός του Τζόρτζιαν σταμάτησε μια πάσα, και ακούστηκαν ζητωκραυγές από τις κερκίδες. Η Σούζαν έσκυψε και ψιθύρισε στο αυτί του Ντέιβιντ. «Δόκτωρ».

Γύρισε και την κοίταξε απορημένος.

«Δόκτωρ», επανέλαβε η Σούζαν. «Πες το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό».

Ο Μπέκερ την κοίταξε αβέβαιος. «Λεκτικοί συνειρμοί;»

«Είναι στάνταρ διαδικασία της NSA. Θέλω να ξέρω με ποιον έχω να κάνω». Τον κοίταξε αυστηρά. «Δόκτωρ».

Ο Μπέκερ σήκωσε τους ώμους. «Σους*».

Η Σούζαν συνοφρυώθηκε. «Εντάξει, τότε... “κουζίνα”».

Ο Μπέκερ δε δίστασε. «Κρεβατοκάμαρα».

Η Σούζαν ύψωσε τα φρύδια με νόημα. «Εντάξει, τι λες για το... “γάτα”».

«Έντερο», απάντησε αμέσως ο Μπέκερ.

«Έντερο;»

«Ναι. Έντερο γάτας. Μ' αυτό γίνονται οι χορδές στις ρακέτες του σκουός».

«Πολύ ευχάριστο», είπε η Σούζαν.

«Και η διάγνωσή σου;» ρώτησε ο Μπέκερ.

Η Σούζαν το σκέφτηκε για μια στιγμή. «Είσαι ένα παιδί με σεξουαλικά απωθημένα που έχει μανία με το σκουός».

Ο Μπέκερ σήκωσε τους ώμους. «Σωστό μου ακούγεται».

Συνέχισαν έτσι για βδομάδες. Καθώς έτρωγαν το γλυκό τους σε διανυκτερεύοντα φαγάδικα, ο Μπέκερ της έκανε ατελείωτες ερωτήσεις.

Πού είχε σπουδάσει μαθηματικά;

Πώς κατέληξε στην NSA;

Πώς έγινε τόσο σαγηνευτική;

Η Σούζαν κοκκίνισε και παραδέχτηκε ότι είχε αργήσει να αναπτυχθεί. Ήταν ψιλόλιγνη και άχαρη, με σιδεράκια σε όλη την

* Δόκτωρ Σους, συγγραφέας παιδικών βιβλίων. (Σ.τ.Μ.)

εφηβική της ηλικία. Η θεία της η Κλάρα της είχε πει μια φορά ότι ο Θεός, για να αντισταθμίσει την ασχήμια της, της είχε δώσει μυαλό. Τελικά, δε χρειαζόταν να αντισταθμίσει τίποτα, σκέφτηκε ο Μπέκερ.

Η Σούζαν του εξήγησε ότι το ενδιαφέρον της για την κρυπτογραφία είχε αρχίσει στο γυμνάσιο. Ο πρόεδρος της λέσχης υπολογιστών, ένας πανύψηλος μαθητής της δευτέρας που λεγόταν Φρανκ Γκάτμαν, της έγραψε ένα ερωτικό ποίημα και το κρυπτογράφησε με μια μέθοδο αντικατάστασης αριθμών. Η Σούζαν τον παρακάλεσε να της πει τι λέει. Ο Φρανκ, συνεχίζοντας να τη φλερτάρει, αρνήθηκε. Η Σούζαν πήρε το ποίημα σπίτι της και έμεινε ξύπνια όλη νύχτα με έναν φακό κάτω από τα σκεπάσματα, μέχρι που βρήκε το κλειδί – κάθε αριθμός αντιπροσώπευε ένα γράμμα. Το αποκρυπτογράφησε προσεκτικά και είδε έκθαμβη τους φαινομενικά τυχαίους αριθμούς να μετατρέπονται ως διά μαγείας σε υπέροχη ποίηση. Εκείνη τη στιγμή κατάλαβε ότι είχε ερωτευτεί τους κώδικες και την κρυπτογραφία και ότι θα ασχολούνταν με αυτά σε όλη της τη ζωή.

Σχεδόν είκοσι χρόνια αργότερα, αφού πήρε πτυχίο μαθηματικών από το Τζονς Χόπκινς και μελέτησε θεωρία αριθμών με πλήρη υποτροφία από το MIT, υπέβαλε το διδακτορικό της με τίτλο *Κρυπτογραφικές Μέθοδοι, Πρωτόκολλα και Αλγόριθμοι για Μη Αυτοματοποιημένες Εφαρμογές*. Φαίνεται ότι δεν το διάβασε μόνο ο καθηγητής της. Λίγο αργότερα, η Σούζαν έλαβε ένα τηλεφώνημα και ένα εισιτήριο αεροπλάνου από την NSA.

Οι πάντες στους κρυπτογραφικούς κύκλους γνώριζαν την NSA. Εκεί βρίσκονταν μερικοί από τους καλύτερους αποκρυπτογράφους στον κόσμο. Κάθε άνοιξη, όταν οι ιδιωτικές εταιρείες πλησίαζαν τα καλύτερα μυαλά στα πανεπιστήμια και τους πρόσφεραν εξωφρενικούς μισθούς και οψιόν μετοχών, η NSA παρακολουθούσε προσεκτικά, επέλεγε τους στόχους της, και μετά απλώς διπλασίαζε την καλύτερη προσφορά για όσους την ενδιέφεραν. Όταν η NSA ήθελε κάποιον, τον έπαιρνε. Τρέμοντας από ανυπομονησία, η Σούζαν έφτασε στο Διεθνές Αεροδρόμιο Ντάλες της Ουάσινγκτον, όπου την περίμενε ένας οδηγός της NSA που την πήγε στο Φορτ Μιντ.

Υπήρχαν άλλα σαράντα οκτώ άτομα που είχαν λάβει το ίδιο τηλεφώνημα εκείνη τη χρονιά. Η Σούζαν, είκοσι οκτώ ετών τότε, ήταν η μικρότερη. Ήταν επίσης η μοναδική γυναίκα. Η επίσκεψη αποδείχτηκε ότι ήταν περισσότερο μια φιέστα δημοσίων σχέσεων, σε συνδυασμό με ένα μπαράζ από τεστ νοημοσύνης. Την επόμενη εβδομάδα, η Σούζαν και άλλοι έξι κλήθηκαν πάλι στην NSA. Η Σούζαν πήγε, αν και με κάποιον δισταγμό. Όταν έφτασαν, τους χώρισαν αμέσως. Τους υπέβαλαν σε τεστ αλήθειας, ερεύνησαν το παρελθόν τους, ανέλυσαν τον γραφικό τους χαρακτήρα, και τους πέρασαν από ατελείωτες ώρες μαγνητοφωνημένων συνεντεύξεων, που περιλάμβαναν και ερωτήσεις για τις σεξουαλικές προτιμήσεις και πρακτικές τους. Όταν ο υπεύθυνος για τη συνέντευξη ρώτησε τη Σούζαν αν είχε κάνει ποτέ σεξ με ζώα, κόντεψε να σηκωθεί και να φύγει, αλλά τελικά τη σταμάτησε το μυστήριο, η προοπτική να δουλέψει στην αιχμή της κρυπτογραφικής θεωρίας, να μπει στο «Παλάτι της Κρυπτογραφίας», να γίνει μέλος της πιο μυστικής λέσχης του κόσμου – της NSA.

Ο Μπέκερ άκουγε τις αφηγήσεις της απορροφημένος. «Σοβαρά, σε ρώτησαν αν έχεις κάνει σεξ με ζώα;»

Η Σούζαν σήκωσε τους ώμους. «Είναι μέρος του ελέγχου».

«Και... τι τους είπες;» ρώτησε ο Μπέκερ προσπαθώντας να συγκρατήσει ένα χαμόγελο.

Τον κλότσησε κάτω από το τραπέζι. «Τους είπα όχι!» Και μετὰ πρόσθεσε. «Και μέχρι χτες βράδυ, αυτό ήταν αλήθεια».

Για τη Σούζαν, ο Ντέιβιντ ήταν τόσο τέλειος όσο πιο τέλειο μπορούσε να φανταστεί έναν άντρα. Είχε μόνο ένα ελάττωμα: κάθε φορά που έβγαιναν έξω, επέμενε να πληρώνει αυτός. Η Σούζαν δεν άντεχε να τον βλέπει να πληρώνει ένα ολόκληρο ημερομίσθιο για ένα γεύμα για δύο, αλλά ο Μπέκερ ήταν ανυποχώρητος. Η Σούζαν έμαθε να μη διαμαρτύρεται, αλλά παρ' όλα αυτά την ενοχλούσε. *Βγάζω τόσα λεφτά που δεν ξέρω τι να τα κάνω, σκεφτόταν. Θα 'πρεπε να πληρώνω εγώ.*

Όμως, πέρα από αυτή την απαρχαιωμένη αίσθηση ιπποτισμού του Ντέιβιντ, η Σούζαν είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν ο

ιδανικός άντρας. Πονόψυχος και έξυπνος, με χιούμορ, και το κυριότερο, με γνήσιο ενδιαφέρον για τη δουλειά της. Είτε πήγαιναν στο Ινστιτούτο Σμιθσόνιαν, είτε έκαναν βόλτες με ποδήλατα, είτε έκαιγαν μακαρόνια στην κουζίνα της Σούζαν, ο Ντέιβιντ έδειχνε μια ασταμάτητη περιέργεια. Η Σούζαν απαντούσε στις ερωτήσεις που μπορούσε, δίνοντάς του μια γενική, μη απόρρητη περιγραφή της NSA. Ο Ντέιβιντ είχε γοητευτεί από αυτά που άκουγε.

Η NSA είχε ιδρυθεί από τον πρόεδρο Τρούμαν στις 12:01 π.μ. της 4ης Νοεμβρίου του 1952, και επί πενήντα σχεδόν χρόνια ήταν η πιο μυστική υπηρεσία πληροφοριών στον κόσμο. Η επτάσέλιδη περιγραφή του δόγματος της NSA κατέγραφε με μεγάλη σαφήνεια τον σκοπό της: να προστατεύει τις επικοινωνίες της αμερικανικής κυβέρνησης και να υποκλέπτει τις επικοινωνίες των ξένων δυνάμεων.

Η στέγη του κύριου κτιρίου της NSA είχε πάνω από πεντακόσιες κεραίες, ανάμεσά τους και δύο μεγάλους θόλους για κεραίες ραντάρ που έμοιαζαν με τεράστιες μπάλες του γκολφ. Το ίδιο το κτίριο ήταν γιγάντιο. Πάνω από εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα, διπλάσιο από το αρχηγείο της CIA. Μέσα υπήρχαν δυόμισι εκατομμύρια μέτρα τηλεφωνικών καλωδίων και εφτάμισι χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα παραθύρων, τα οποία ήταν μόνιμα σφραγισμένα.

Η Σούζαν είπε στον Ντέιβιντ για το COMINT, το τμήμα συγγέντρωσης παγκόσμιων πληροφοριών της υπηρεσίας, ένα απίστευτο σύστημα από σταθμούς ακρόασης, δορυφόρους, κατασκόπους και παγιδευμένων τηλεφωνικών γραμμών σε όλο τον κόσμο. Η NSA υπέκλεπτε χιλιάδες μηνύματα και συζητήσεις κάθε μέρα και τα έστελνε στους αναλυτές της υπηρεσίας για αποκρυπτογράφηση. Το FBI, η CIA και οι σύμβουλοι εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης στηρίζονταν όλοι στις πληροφορίες της NSA για να πάρουν τις αποφάσεις τους.

Ο Μπέκερ άκουγε εντυπωσιασμένος. «Και η αποκρυπτογράφηση; Εσύ πού μπαίνεις σε όλα αυτά;»

Η Σούζαν του εξήγησε ότι τα μηνύματα που υπέκλεπτε η υπηρεσία συχνά προέρχονταν από επικίνδυνες κυβερνήσεις, εχθρικές ομάδες και τρομοκρατικές οργανώσεις, που πολλές φορές

βρίσκονταν μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα μηνύματά τους συνήθως ήταν κρυπτογραφημένα για την περίπτωση που θα έπεφταν σε λάθος χέρια – και συνήθως έπεφταν, χάρη στο COMINT. Η δουλειά της ήταν να μελετά τους κώδικες, να τους σπάει με το χέρι, και να δίνει στην NSA τα αποκρυπτογραφημένα μηνύματα. Όμως αυτό δεν ήταν τελείως αλήθεια.

Η Σούζαν ένιωθε τύψεις που είχε πει ψέματα στον άνθρωπο που αγαπούσε, αλλά δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Αυτό που του είχε πει ήταν σωστό πριν από μερικά χρόνια, όμως στο μεταξύ τα πράγματα είχαν αλλάξει. Όλος ο κόσμος της κρυπτογραφίας είχε αλλάξει. Τα καινούργια καθήκοντα της Σούζαν ήταν απόρρητα, ακόμη και για πολλούς που βρίσκονταν στα υψηλότερα κλιμάκια της εξουσίας.

«Κώδικες», είπε ο Μπέκερ. Έβρισκε συναρπαστικό το θέμα. «Μα, πώς ξέρεις από πού να αρχίσεις; Θέλω να πω... πώς τους σπας;»

Η Σούζαν χαμογέλασε. «Εσύ ειδικά θα 'πρεπε να ξέρεις. Είναι σαν να μαθαίνεις μια ξένη γλώσσα. Στην αρχή το κείμενο μοιάζει αλαμπουρνέζικα, αλλά καθώς μαθαίνεις τους κανόνες που καθορίζουν τη δομή του, αρχίζεις να βγάζεις νόημα».

Ο Ντέιβιντ κατένευσε εντυπωσιασμένος. Ήθελε να μάθει περισσότερα.

Η Σούζαν, χρησιμοποιώντας τις χαρτοπετσέτες του Μερλούτι και τα προγράμματα των συναυλιών σαν μαυροπίνακες, άρχισε να δίνει στον γοητευτικό νέο μαθητή της ένα μικρό μάθημα κρυπτογραφίας. Άρχισε με το κρυπτογραφικό «τέλειο τετράγωνο» του Ιούλιου Καίσαρα.

Ο Καίσαρας, του εξήγησε, ήταν ο πρώτος κρυπτογράφος της ιστορίας. Όταν άρχισαν να σκοτώνουν τους αγγελιοφόρους του και να κλέβουν τα μυστικά μηνύματά του, επινόησε έναν υποτυπώδη τρόπο για να κρυπτογραφεί τις εντολές του. Αναδιέτασε το κείμενο των μηνυμάτων έτσι που να φαίνονται ότι δε βγάζουν νόημα. Φυσικά, στην πραγματικότητα δεν ήταν έτσι. Ο αριθμός των γραμμάτων κάθε μηνύματος ήταν πάντα τέλειο τετράγωνο – δεκάξι, είκοσι πέντε, εκατό – ανάλογα με το πόσο μεγάλο ήταν το μήνυμα που ήθελε να στείλει ο Καίσαρας. Και είχε ενημερω-

σει κρυφά τους αξιωματικούς του πως όταν έπαιρναν ένα μήνυμα που έμοιαζε να μην έχει νόημα, έπρεπε να το γράψουν σε ένα τετραγωνικό πλέγμα με κάθε γράμμα σε μία θέση του πλέγματος, και μετά να το διαβάσουν από πάνω προς τα κάτω. Τότε το μυστικό μήνυμα θα εμφανιζόταν ως διά μαγείας.

Με το πέραςμα του χρόνου, η ιδέα της αναδιάταξης του κειμένου του Καίσαρα υιοθετήθηκε από άλλους και τροποποιήθηκε ώστε ο κώδικας να σπάει πιο δύσκολα. Το αποκορύφωμα της κρυπτογράφησης χωρίς υπολογιστές ήρθε στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι Ναζί κατασκεύασαν μια μηχανή κρυπτογράφησης, το Enigma. Η συσκευή έμοιαζε με παλιά γραφομηχανή με μπρούντζινους αλληλένδετους στροφείς που γύριζαν με περίπλοκους τρόπους και αναδιέτασσαν το καθαρό κείμενο με τρόπο ώστε να το μετατρέπουν σε ομάδες χαρακτήρων που έμοιαζαν να μην έχουν νόημα. Ο παραλήπτης δεν μπορούσε να σπάσει τον κώδικα, παρά μόνο αν είχε μια παρόμοια συσκευή Enigma, ρυθμισμένη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Ο Μπέκερ άκουγε γοητευμένος. Ο δάσκαλος είχε γίνει μαθητής.

Ένα βράδυ, σε μια παράσταση του *Καροθραύστη* στο πανεπιστήμιο, η Σούζαν έδωσε στον Ντέιβιντ να σπάσει τον πρώτο του απλό κώδικα. Σε όλο το διάλειμμα καθόταν με ένα στυλό στο χέρι και προσπαθούσε να αποκρυπτογραφήσει ένα απλό μήνυμα με είκοσι τρία γράμματα:

ΦΩΘΠΕΛΩΘ ΟΞΤ ΒΜΨΠΘΡΣΖΙΩΛΔ

Τελικά, καθώς χαμήλωναν τα φώτα για το δεύτερο μέρος, το βρήκε. Για να κωδικοποιήσει το μήνυμα, η Σούζαν απλώς είχε αντικαταστήσει κάθε γράμμα του μηνύματός της με το προηγούμενο γράμμα του αλφαβήτου. Για να το αποκρυπτογραφήσει, το μόνο που έπρεπε να κάνει ο Μπέκερ ήταν να μετακινήσει κάθε γράμμα κατά μία θέση στο αλφάβητο. Έτσι το «Α» γινόταν «Β», το «Β» γινόταν «Γ», και ούτω καθεξής. Γρήγορα βρήκε και τα υπόλοιπα γράμματα. Δε θα φανταζόταν ποτέ ότι αυτές οι τρεις απλές λέξεις θα τον έκαναν τόσο ευτυχισμένο:

ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΣΤΗΚΑΜΕ

Έγραψε γρήγορα την απάντησή του και της την έδωσε:

ΙΘ ΔΒΨ

Η Σούζαν τη διάβασε και χαμογέλασε πλατιά.

Ο Μπέκερ τα σκεφτόταν όλα αυτά, και δεν μπορούσε να μη γελάσει. Ήταν τριάντα πέντε χρόνων, και η καρδιά του έκανε τούμπες. Δεν είχε ξαναιώσει ποτέ τέτοια έλξη για γυναίκα στη ζωή του. Τα λεπτά ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά της και τα τρυφερά καστανά της μάτια τού θύμιζαν διαφήμιση της Estée Lauder. Αν το σώμα της Σούζαν ήταν φιλόλιγνο και άχαρο στα εφηβικά της χρόνια, σίγουρα δεν ήταν έτσι πια. Κάπου στην πορεία είχε αποκτήσει μια λυγερόκορμη χάρη. Ήταν λεπτή και ψηλή με γεμάτα σφιχτά στήθη και τέλεια ίσια κοιλιά. Ο Ντέιβιντ συχνά αστειευόταν λέγοντας ότι ήταν η πρώτη φορά που γνώριζε τοπ μόντελ με διδακτορικό στα εφαρμοσμένα μαθηματικά και τη θεωρία των αριθμών. Καθώς περνούσαν οι μήνες, άρχισαν και οι δύο να υποψιάζονται ότι είχαν βρει έναν άνθρωπο με τον οποίο θα μπορούσαν να περάσουν την υπόλοιπη ζωή τους.

Ήταν μαζί σχεδόν δύο χρόνια όταν, εντελώς ξαφνικά, ο Ντέιβιντ της έκανε πρόταση γάμου. Είχαν πάει στα Βουνά Σμόουνι και ήταν ξαπλωμένοι σε ένα μεγάλο κρεβάτι με ουρανό στο Στόουν Μάνορ. Ο Ντέιβιντ δεν είχε δαχτυλίδι, απλώς του ήρθε εκείνη τη στιγμή, και το είπε επιτόπου. Ήταν κάτι που το αγαπούσε αυτό πάνω του, ήταν τόσο αυθόρμητος. Τον φίλησε με πάθος, κι αυτός την πήρε στην αγκαλιά του και της έβγαλε το νυχτικό.

«Αυτό θα το εκλάβω για ναι», της είπε, κι έκαναν έρωτα όλη νύχτα δίπλα στη φωτιά.

Αυτή η μαγική βραδιά είχε συμβεί πριν από έξι μήνες. Λίγο αργότερα ο Ντέιβιντ πήρε μια απρόσμενη προαγωγή: έγινε πρόεδρος του Τμήματος Σύγχρονων Γλωσσών. Από τότε η σχέση τους είχε πάρει τον κατήφορο.

ΟΤΑΝ Ο ΑΝΙΚΗΤΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ ΤΗΣ NSA

(Εθνικής Υπηρεσίας Ασφάλειας) των ΗΠΑ, που μπορεί να αποκρυπτογραφήσει τα πάντα, αδυνατεί να σπάσει έναν μυστηριώδη κωδικό, η Σούζαν Φλέτσερ, η ιδιοφυής και όμορφη αποκρυπτογράφος της υπηρεσίας, καλείται να αναλάβει την υπόθεση. Αυτό που ανακαλύπτει τρομάζει τους έχοντες την εξουσία. Η NSA είναι σε ομηρία... όχι από όπλα ή βόμβες αλλά από έναν κωδικό τόσο περίπλοκο, που θα μπορούσε να την καταστρέψει. Εγκλωβισμένη σε μια καταιγίδα από μυστικά και ψέματα, η Φλέτσερ αγωνίζεται να σώσει την υπηρεσία. Προδομένη από τους πάντες, παλεύει όχι μόνο για την πατρίδα της αλλά και για την ίδια της τη ζωή. Πρόκειται για μια μάχη επιβίωσης, ένα στοίχημα να καταστρέψει το δημιούργημα ενός μεγαλοφυούς που απειλεί να εξαλείψει την ισορροπία των δυνάμεων του κόσμου... Για πάντα.

Σύγχρονο και γεμάτο μυστικά περί κατασκοπείας, το ΨΗΦΙΑΚΟ ΟΧΥΡΟ μεταφέρει τον αναγνώστη στα έγκατα της πιο ισχυρής υπηρεσίας πληροφοριών του κόσμου, της NSA των Ηνωμένων Πολιτειών, ενός οργανισμού που μέχρι τώρα λιγότερο από το 3% των Αμερικανών γνώριζε την ύπαρξή του.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-2324-1

9 786180 123241

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΖΗΣ: 14056

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η